

Līdzība par pravieša Joēla siseņu

Siseņu darbības dēļ aprakstītie zaudējumi attiecas uz lielajiem ļaunumiem, kas izriet no kara ar svešām tautām, nevis uz dēmonu leģioniem. Bezprecedenta meli ir teikt, ka katrs sienāzis pārstāv dēmonu leģionus, kas darbojas pēc cilvēku dzīves.

Līdzība par pravieša Joēla siseņu

Ievads

Ir absurdi sprediķu, rakstu, grāmatu un izstāžu skaits, kas apraksta pravieša Joela paziņoto siseņu redzējumu kā dēmonu leģionus, kuri uzbrūk neticīgo ticības daļai.

Veicot vienkāršu meklēšanu internetā, tiek iegūti neskaitāmi raksti un grāmatas [1], kategoriski norādot, ka siseņi ir dēmonu leģioni, kas darbojas tieši uz cilvēku aktīviem, sagraujot mājas, automašīnas, drēbes, pārtikas preces, algas utt. Ka šie dēmoni izraisa katastrofas automašīnās, lidmašīnās, kuģu nogremdēšanā, ēku nojaukšanā, cilvēku nogalināšanā, tautu, ģimeņu, baznīcu, kāzu un māju iznīcināšanā.

Pareizi, ko pārstāv Džoela izsludinātā līdzība par siseņiem? Vai siseņas ir dēmoni?

Līdzība

“Kas palika no kāpura, sise to ēda, kas palika no siseņa, sise to ēda un kas palika no siseņa, laputis to ēda.”
(Džoels 1: 4)

Pirms teksta analizēšanas es vēlos pārliccināt lasītāju, ka kāpura, sienāža, siseņa un laputu figūras, kas veido līdzību par pravieti Joēlu, nav dēmoni. Jebkuras pieejas šajā ziņā mērķis ir maldināt neuzmanīgos, padarot laju un neofītu par vieglu upuri negodīgiem vīriešiem vai vismaz nezinošiem par Bībeles patiesību.

Līdzībai, ko pravietis Džoels paziņoja, pirms izkliedes bija īpaša auditorija: ebreji. Kad Džoels paziņoja par Dieva vēstījumu vecākajiem un zemes iedzīvotājiem, viņš nebija mērķējis uz cilvēci, it kā runātu par planētu Zeme, iepriekš šī ziņa bija vērsta uz ebreju līderiem un Kanaānas zemes iedzīvotājiem, tas ir, ebreji. (Džoels 1: 2)

Lai paplašinātu pravietoju loku, runātu ar pagāniem vai pat runātu ar Kristus Baznīcas locekļiem, tas nozīmē pagriezt pravieša Joela vēsti, jo vēstījuma mērķauditorija ir izraēlieši, kā redzams no pēdējā teikuma no panta: “... vai jūsu tēvu laikos” – veids, kā atsaukties uz iepriekšējām Israēla bērnu paaudzēm.

“Dzirdiet to, jūs, vecākie, un klausieties, visi zemes iedzīvotāji: vai tas notika jūsu dienās vai jūsu vecāku dienās?” (Džoels 1: 2)

Izraēliešiem būtu jāpaziņo pravieša Joela vēsts par siseņiem un bērniem saviem bērniem, lai vēstījums nonāktu nākamajās paaudzēs. (Džoels 1: 3)

Un kādi ir līdzības siseņi? Atbilde ir atrodama 6. pantā: varena un neskaitāma sveša tauta!

“Jo pret manu zemi ir cēlusies varena tauta bez skaita;

viņu zobi ir pienenes un viņiem ir veca lauvas žokļi.”
(Džoels 1: 6)

Arī pravietis Jeremija atsaucās uz ārvalstu iebrukumu, izmantojot citus skaitļus:

“Tā kā es jūs apmeklēšu ar četrus veidus ļaunumiem, saka Tas Kungs: ar zobenu, lai nogalinātu, un ar suņiem, lai tos vilktu, ar debesu putniem un ar zemes dzīvniekiem, lai tos apriestu un iznīcinātu.” (Jer 15: 3)

Svešu tautu iebrukumu jau pareģoja pravietis Mozus:

“Tas Kungs sacels pret jums tautu no tālienes, no zemes gala, kas lido kā ērglis, tautu, kuras valodu jūs nesapratīsiet; Sīva sejas tauta, kas necienīs vecā cilvēka seju un nežēlos jauno vīrieti; Un viņš ēdīs jūsu dzīvnieku augļus un jūsu zemes augļus, līdz jūs tiksiet iznīcināts; un tas neatstās jums labību, misu, ne eļļu, ne jūsu govju, ne aitu mazuļus, kamēr tas jūs nav apēdis.” (5. Mozus 28: 49–51)

Pravietis Džoels izsaka to pašu pareģojumu, tomēr sastāda līdzību, lai atvieglotu nākotnes notikumu izsludināšanu, sākot no vecākiem līdz bērniem. Kā kāds varēja aizmirst līdzību, kurā ir siseņi, kas aprij visu, kas viņiem priekšā?

Kaldu iebrukums tiek salīdzināts ar siseņu izraisīto postījumu, jo tie iebruku Izraēlas pilsētās, kas atgādināja Ēdeni, no kurām pēc Babilonijas iebrukuma paliktu tikai pamestība.

“Tumsas un tumsas diena; mākoņu un blīvas tumsas diena, piemēram, rīts, kas izklīdēts kalnos; diženi un vareni cilvēki, kuru kopš seniem laikiem un arī pēc tiem nekad nav bijis, no paaudzes paaudzē. Pirms viņa uguns apēd un aiz viņa liesmojoša liesma; zeme viņa priekšā ir kā Ēdenes dārzs, bet aiz viņa – pamests tuksnesis; jā, no jums nekas neizbēgs.” (Džoels 2: 2–3)

Līdzība par siseņiem kalpoja tam, lai ilustrētu Mozus paredzēto, jo tauta, kas iebruks Izraēlā, aprija visu, ko radīja dzīvnieki un tīrums. Ārvalstu iebrukuma dēļ nebūtu graudu, misas, eļļas vai dzīvnieku pēcnācēju.

Vīnogulājs un vīģes koks ir figūras, kas atsaucas uz diviem Jēkaba □□dēlu namiem: Jūdu un Izraēlu, tāpēc pareģojums un līdzība pārstāv tikai un vienīgi Israēla bērnus. Cilvēkus vai pagānus, vai baznīcu uzskatīt par siseņu darbības objektu ir slikti informētas personas galvas fantāzija.

Pravieši Jesaja un Jeremija salīdzināja svešās tautas ar lauka zvēriem, nevis izmantoja siseņu attēlu:

“Jūs, visi lauka dzīvnieki, visi meža dzīvnieki, nāciet ēst un ēst” (Is 56: 9);

“Tāpēc viņus skāra meža lauva, vilks no tuksnešiem viņus nomocīs; leopardis sargā savas pilsētas; kas no tiem iznāks, tiks sadragāts; tāpēc, ka viņu pārkāpumi palielinās, viņu atkrišana vairojās. ” (Jer 5: 6)

Siseņu darbības dēļ aprakstītie zaudējumi attiecas uz lielajiem ļaunumiem, kas izriet no kara ar svešām tautām, nevis uz dēmonu leģioniem. Bezprecedenta meli ir teikt, ka katrs sienāzis pārstāv dēmonu leģionus, kas darbojas pēc cilvēku dzīves.

Tas, kurš saka, ka sienāzis ir sava veida dēmonu leģions, kurš darbojas to cilvēku dzīvē, kuri nepakļaujas Dievam, ir melis.

Dievs nolādēja zemi Ādama nepaklausības dēļ un, visbeidzot, noteica, ka cilvēks ēd sviedrus uz sejas (1. Moz. 3: 17-19). Šī dievišķā apņēmība krīt uz taisnīgajiem un netaisnīgajiem! Vēl viens cilvēcei, ebrejiem un pagāniem, uzliktais lāsts bija nāve, ar kuru visi cilvēki ir atsvešināti no Dieva godības.

Bet, neraugoties uz lāstu, kas izriet no Ādama apvainojuma, veiksmē tiek nodota visu viņa pēcnācēju klēpī, neizšķirot

taisnīgos un netaisnīgos "tāpēc, ka laiks un nejaušība visus skar nepārprotami" (Sal. Pam. 9:11). Katram, kas strādā šajā dzīvē, ir tiesības ēst, jo sēšanas likums visiem ir vienāds: taisnīgs un netaisns.

Apgalvojums, ka kuteris siseņi ietekmē neticīgo dzīvi, ir maldīgs. Teikt, ka daļa no tā, ko neticīgais iegūst no sava darba, pieder dēmoniem, ir kašķīgs, jo zeme un tās pilnība pieder Tam Kungam.

Izmantojot Jesajas 55. panta 2. pantu, runājot par finansēm, tas liecina par Svēto Rakstu patiesumu. Kad Jesaja jautāja cilvēkiem par to, kā nopelnīt nopelnīto ar darbu, kas nav maize, viņš nerunāja par cigaretēm, dzērieniem, izklaidēm, zālēm utt. Dievs pārmeta cilvēkiem, ka tas, ko viņš ieguvis, tērēja upuriem, upuriem, kas Dievam nepatika (Jes 1: 11-12; Jes 66: 3).

Ar ko Dievs ir apmierināts un kas cilvēku patiesi apmierina, ir tas, ka viņš uzklausīs Dieva vārdu, jo "labāk ir atbildēt nekā upurēt". (1. Sam 15:22.) Bet Israēla bērniem tika doti upuri, tas ir, viņi iztērēja darba augļus tam, ko nevarēja apmierināt!

"Bet Samuēls sacīja:" Vai Tam Kungam ir tik liels prieks par dedzināmiem upuriem un upuriem, nekā paklausīt Tā Kunga vārdam? Lūk, paklausīt ir labāk nekā upurēt; un pasniedzot to labāk nekā aitas taukus." (1. Sam 15:22)

Ir absurdi teikt, ka postošā siseņi attiecas uz dabas katastrofām, katastrofām, sliktiem laika apstākļiem utt., Bet piemērot Jāņa 10. panta 10. pantu, kurā zaglis nāca, ja ne nogalināt, nozagt un iznīcināt, tas ir kā velna darbība. , tā ir slikta lasīšana ar slēptiem motīviem. Teikt, ka dēmonu leģions, kuru iznīcinošais siseņi pārstāv, ir slepkavas, kas dara to, ko saka Jāņa 10. nodaļa, 10. pants; tas ir zemiski.

Zaglis, par kuru Jēzus teica, ka viņš ieradās nogalināt, zagt un iznīcināt, neattiecas uz velnu, bet gan uz Izraēla

vadītājiem, kas nāca Viņa priekšā. Izraēlas vadītāji bija zagļi un laupītāji, jo viņi rīkojās pirms Jēzus atnākšanas praviešu pareģotā dēļ:

“Vai šī māja, kuru sauc manā vārdā, ir laupītāju ala jūsu acīs? Lūk, es pats to esmu redzējis, saka Tas Kungs.” (Jer 7:11);

“Visi, kas nāca pirms manis, ir zagļi un laupītāji; bet aitas viņus nedzirdēja.” (Jāņa 10: 8);

“Zaglis nāk tikai zagt, nogalināt un iznīcināt; Es esmu nācis, lai viņiem būtu dzīve un lai tā būtu bagātīgi.” (Jāņa 10:10);

Un Viņš tiem sacīja: Ir rakstīts: Manu namu sauks par lūgšanu namu; bet jūs to padarījāt par zagļu bedri”. (Mt 21:13)

Runātāju, kuri izmanto līdzību par siseņiem, secinājums ir vēl dīvaināks, kad tiek piedāvāts veids, kā pārvarēt siseņus: būt lāpītim!

Kamēr siseņi pārstāvēja kaldāņu tautu, kas iebruka Jeruzalemē 586. gadā pirms mūsu ēras, kad Nebukadnēcars II – Babilonijas imperators – iebruka Jūdas Valstībā, sagraujot gan Jeruzalemes pilsētu, gan Templi un izsūtot ebrejus uz Mesopotāmiju, kā pārvarēt šos ‘siseņus’, ja kaldēnieši ir izmiruši?

Līdztekus tam, ka Džoēla līdzības siseņi ir dažāda veida dēmoni, daudzi runātāji saka, ka vienīgais veids, kā viņus pieveikt, ir uzticība desmitajā tiesā un upuros! Nepatiesība!

Izraēlas bērni cieta no svešu tautu iebrukuma, jo viņi nelika zemi atpūsties saskaņā ar Tā Kunga teikto un nevis tāpēc, ka viņi nebija desmitnieki, kā lasām:

“Un es jūs izkaisīšu starp tautām un izvelku zobenu aiz jums; tava zeme būs pamesta, un tavas pilsētas būs pamestas. Tad zeme baudīs sabatus, visas tās posta dienas,

un jūs būsiet savu ienaidnieku zemē; tad zeme atpūtīsies un spēlēs savās sestdienās. Viņš atpūtīsies katru posta dienu, jo viņš nav atpūties jūsu sabatos, kad tas ir apdzīvojams” (3. Moz. 26:33 -35).

Tieši tāpēc, ka nav atpūties zemi, Dievs noteica Daniēla 70 nedēļas, kā tas ierakstīts Hroniku grāmatā:

“Lai Tā Kunga vārds piepildītos ar Jeremijas muti, līdz zeme būs apmierināta ar saviem sabatiem; visas pamestības dienas atpūtās, līdz bija pagājuši septiņdesmit gadi.” (2. Chr 36:21).

Malahija sūdzība par visu desmito daļu nogādāšanu kasē ir ilgi pēc Babilonijas deportācijas (Mal 3:10). Praviētis Malahijs bija Ezras un Nehemijas laikabiedrs laikā pēc trimdas, kad Jeruzalemes mūri jau tika atjaunoti, ap 445. gadu pirms mūsu ēras.

Bībele ir skaidra:

“Kā putns klīst, tā kā bezdelīga lido, tā lāsts bez iemesla nenāks”. (Salamana 26: 2)

Vai lāsts Izraēla bērnus piemeklēja dēmonu darbībā? Nē! Dēmonus daba nolād, bet tie nav cilvēces lāstu cēlonis. Izraēla bērnus piemeklējušā lāsta cēlonis bija nepaklausība Mozus izdotajiem Dieva priekšrakstiem. Babiloniešu iebrukums notika tikai Izraēlas nepaklausības dēļ, nevis dēmonu darbības dēļ!

Izraēla bērniem Dievs ierosināja svētības un lāstus, un devīze to saņemšanai bija attiecīgi paklausība un nepaklausība. Lāsta cēlonis bija nepaklausība, jo bez lāsta nebūs lāsta.

Un kurš iedibināja lāstu? Pats Dievs!

“Būs tā, ka, ja jūs neklausīsiet Tā Kunga, sava Dieva, balsī, lai nebūtu uzmanīgi, ievērojot visus viņa baušļus un likumus, kurus es jums šodien pavēlu, tad visi šie lāsti

nāks pār jums un apsteigs jūs: Nolādēts tu pilsētā un sasodīts valstī. Sasodīts grozs un mīcītājs. Nolādētie ir jūsu dzemdes augļi un jūsu zemes augļi, kā arī jūsu govju un aitu pēcnācēji. Nolādētais tu būsi, kad ieies, un nolādētais, kad aizies. Tas Kungs sūtīs jums lāstu; apjukums un sakāve it visā, ko darāt; kamēr jūs tiksiet iznīcināts un līdz pēkšņi pazudīsiet savu darbu ļaunuma dēļ, kuru dēļ jūs mani atstājāt”. (5. Mozus 28: 15–20)

Ir skaidrs, ka bez iemesla nav lāsta!

Finansiālais ieguldījums noteiktā iestādē nevienu neatbrīvo no dēmoniem, lāstiem, ļaunām acīm utt. Šādi ziņojumi ir viltīgi, lai saistītu vienkāršos. Tas netiks sodīts tāpēc, ka jums nav zināšanu:

“Brīdinātie redz ļaunu un slēpjas; bet vienkāršie iztur un cieš sodu.” (Salamana 27:12)

Pretenzijas par nezināšanu Dieva priekšā nevienu neatbrīvo no sekām. Tāpēc cilvēkam jābūt uzmanīgam pret Dieva balsi.

Bet ir daži, kas dzird Dieva vārdu, tomēr nolemj staigāt atbilstoši tam, ko piedāvā viņu viltīgā sirds, domājot, ka viņiem būs miers. Liela maldināšana, jo Tā Kunga svētība ir tiem, kas ievēro Viņa vārdu.

“Un var gadīties, ka, dzirdot šī lāsta vārdus, viņš svētīs sevi savā sirdī, sakot: Man būs miers, pat ja es staigāšu pēc savas sirds domām; lai pievienotu slāpes, dzeršanu.” (5. Mozus 29:19)

Apustulis Pāvils korintiešiem izsaka mācību, ko no Kristus Jēzus ticīgais gūst no līdzības par siseņiem.

“Un šīs lietas mums tika darītas pēc skaita, lai mēs nekārotu sliktas lietas, kā viņi to darīja.” (1. Kor. 10: 6).

Tiem, kas uzskata, ka Jēzus ir Kristus, vairs nav nosodījuma,

un tas, ko mēs lasām no Izraēla bērniem, ir tas, ka mēs nepieļaujam tādas pašas kļūdas. Ja kādam, kas ir jauns radījums, nav nosodījuma, ir skaidrs, ka viņš ir paslēpts ar Kristu Dievā, tāpēc viņam nav jābaidās no dēmoni, lāstiem utt.

Kas ir Kristū, tas ļauno neaiztiek, jo viņš ir paslēpts kopā ar Kristu, Dievā:

“Mēs zinām, ka visi, kas ir dzimuši no Dieva, negrēko; bet tas, ko rada Dievs, patur sevi, un ļaunais tam nepieskaras.” (1. Jāņa 5:18);

“Tāpēc, ka jūs jau esat miris un jūsu dzīve ir paslēpta pie Kristus, Dievā.” (Kol 3: 3)

Visi ticīgie Kristum ir svētīti ar visām garīgajām svētībām Kristū Jēzū (Efez. 1: 3), tāpēc nav jābaidās no dēmonu darbības.

Vienīgais lāsts, kas var sasniegt ticīgo, ir ļaut sevi maldināt cilvēkiem, kuri ar viltību maldina sevi, attālinoties no evaņģēlija patiesības (Ef 4:14; 2. Pt 2: 20-21), tāpēc attiecībā uz visiem lietās, viņš ir kas vairāk par uzvarētāju, un neviena radība nevar viņu nošķirt no Dieva mīlestības, kas ir Kristū.

“Bet visās šajās lietās mēs esam vairāk nekā uzvarētāji no tā, kurš mūs mīlēja. Tāpēc, ka esmu pārlicināts, ka nedz nāve, nedz dzīve, nedz eņģeļi, nedz valdība, nedz vara, nedz tagadne, nedz nākotne, nedz augstums, nedz dziļums, nedz arī kāds cits radījums nevar mūs šķirt par Dieva mīlestību, kas ir mūsu Kungā Kristū Jēzū ”(Rom. 8: 37-39)